

Efter år av pandemi var det dags för kombinerat möte i London! Flygresan till London gick utan problem, men på grund av tunnelbanestrejken hade vi bokat taxi vilket visade sig vara ett otroligt långsamt transportsätt i London den dagen. Till konferenscentret ExCel i Docklands var det mycket lätt att ta sig från centrala London med den nybyggda tunnelbanelinjen Elisabeth line.

Efter inledande tal tackades ett stort antal av handkirurgins pionjärer. Skuggföreställningsbalett, och sedan var kongressen igång! Upplägget var välorganiserat, någorlunda lätt att hitta i de inte allt för stora lokalerna med utställararean i mitten och olika stora föreläsningssalar runt om, ingen risk att gå vilse eller få svårt att hinna mellan föredrag. Appen fungerade mycket bra för att läsa abstracts, men sakade (i alla fall vad jag kunde hitta) funktioner för att markera events eller påminna, så det fysiska kongressprogrammet var ett bra komplement för att planera sin dag och få översikt.

Man hade valt bort fysiska posters till förmån för elektroniska, här hade jag nog föredragit fysiska posters som är lättare att titta igenom och läsa de man tycker verkar intressantast men det kanske är en smaksak och fysiska posters kanske är lite ute.

Programmet kändes genomtänkt med stort utbud av intressanta föredrag och det var svårt att välja eftersom man inte kan gå på allt samtidigt. Jag gick på många free papers sessioner den här gången, många intressanta föredrag men också en väldigt stor variation. De flesta presentationer var av närvarande föreläsare, men till exempel kirurgerna från Kina hade inte kunnat resa till London och presenterade via förinspelat material vilket inte riktigt ger lika mycket. Diskussionen uteblir också, och det är synd eftersom de kinesiska behandlingstraditionerna ibland verkar skilja sig ganska mycket från de europeiska. Sessionerna var välmodererade, men med ganska lite utrymme för diskussion. Självklart förståeligt att man vill ge många chansen att presentera, men jag hade önskat mig lite mer sällning och lite mer tid till diskussion.

Många vardagsfrågor har fortfarande inte fått sitt definitiva svar: vilken är det bästa sättet att behandla tumbasartros? Vilken är den bästa S-L rekonstruktionen? Hur ska man egentligen lösa ulnar smärta? Men fortsättning följer.

Sammanfattningsvis ett inspirerande möte och mycket givande att få ta del av andra perspektiv.

Stort tack för bidraget från stiftelsen Börje Gabrielssons minne som möjliggjorde resan!

Maria Zander

Maria.zander@vgregion.se